

KRALJ JURIJ OTVORIL MORNARIŠKO KONFERENCO

ANGLEŠKI MONARH JE MNENJA DA BO DUH POŽRTVOVALNOSTI ZAJAMČIL POPOLNE USPEHE

Prvi plenarni seji konference so prisostvovali zastopniki devetinštridesetih narodov. — Za kraljem so govorili načelniki delegacij velesil. Konferenca je bila odgodena do četrtega, ko se bo vršila prihodnja seja v St. James palači.

LONDON, Anglija, 21. januarja. — Angleški kralj Jurij je otvoril konferenco vodilnih mornariških sil, koje namen je omejiti oboroževanje na morju.

Konferenco petih mornariških velesil je formalno otvoril kralj v zbornici lordov z značilnim nagovorom.

Za kraljem so govorili načelniki petih delegacij ter izjavljali, da bodo sodelovali v poskusih, da se uveljavi svetovni mir.

Na galeriji so bili zbrani zastopniki devetinštrideset narodov.

Konferenca je bila nato odgodena do četrtega, ko se bo vršila prihodnja formalna seja v palači St. James. Jutri bodo delegati počivali.

Govorniki so poudarjali, da ni namen samo omejiti oboroževanje na morju, temveč ga tudi skriti.

Ameriški državni tajnik Stimson pa je poudarjal, da ti napor za razoroženje niso zaključni.

Kralj je stal ob svojem zlatem prestolu ter govoril delegatom, sedečim pri mizi. Njegov govor je bil broadcastan po vsem svetu.

To je bil njegov prvi govor, odkar je lani zbolel. Vsega skupaj je govoril le šest minut. Govoril je počasi, razločno in razumljivo.

Omenil je razpoloženje, ki je zavladalo po svetovni vojni ter dal izraza upanju, da bodo velesile storile vse, da preprečijo nadaljno katastrofo.

Delegati niso navdani z nacionalističnimi sebičnimi motivi in bodo radevolje žrtvovali marsikaj v skupen dobrobit.

Delegati resno žele, da bi se olajšalo težka bremena oboroževanja, ki teže sedaj narode sveta.

Kralj je tudi omenil velik uspeh washingtonske konference in izrazil prepričanje, da bo sedanja konferenca temeljila na washingtonskih sklepkih ter da je blizu čas, ko bo Liga narodov uveljavila še temeljitejše razoroženje kot ga nameravajo uveljaviti na tej konferenci.

Prvi za kraljem je govoril angleški ministrski predsednik Ramsay MacDonald.

SAMOANCI SO SE POMIRILI

Voditelj Tamasese je bil ustreljen, ko je pozival ljudi k miru. — Domačini so zapustili svoja bivališča.

cembra. Pri oni priliki je bil usmrčen en policist ter osem Samoancev, med njimi tudi glavar Tamasese.

Dva očividca sta prisegla, da je stal Tamasese popolnoma sam, držal roki nad glavo ter pozival Samoance k miru.

Naenkrat je pa padel strel, in glavar se je zgrudil mrtve na tla.

DEPORTIRANI TIHOTAPCI

LENINGRAD, Rusija, 21. januarja. — Danes so sovjetske oblasti deportirale kapitana in šest mož posadke finske ladje "Stig". Najprej so bili obsojeni na dve leti ječe, ker so pa tuje, jim je bila kazen izpremenjena v takojšnjo deportacijo.

Sovjetske oblasti so zaplenile ladjo "Stig", ki je bila polna žganih pijač. Zaplenjenje se je završilo v Finskem zalivu.

AMERIŠKI DELEGATI NE PIJEJO

Na slavnostnem banketu niso hoteli piti cocktailov, ko je prišlo vino na vrsto, so si pa žnjim le ustnice omočili.

LONDON, Anglija, 21. januarja. Uvodna pogajanja zastopnikov petih velesil so se včeraj zaključila s sijajnim banketom, ki je bil prirejen na čast delegatom.

Banket se je vršil po dveh konferencah med angleškimi in francoskimi ter angleškimi in italijanskimi delegati.

Banket je bil v hotelu Savoy. Pod vplivom izbranih vin so vsaj začasno izginile vse difference med delegati.

Najprej so pili nazdravje kralja Jurja, nato pa na zdravje predsednika Hooverja, francoskega predsednika Doumerguea in japonskega mikada.

Pred obedom so servirali cocktaile, a ameriški delegati se jih niso hoteli dotakniti, dočim so pri formalnih zdravcih komaj omočili ustnice z vinom.

DELEGATI SO SI OGLEDALI NOVO ZRAČNO KRIŽARKO

CARDINGTON, Anglija, 21. jan. Velikanska angleška vodljiva križarka, R-100 je včeraj zvečer križala po zraku več kot šest ur ter se nato vrnila k svojemu jabolku. Vodljiva križarka se je prikazala nad Londonom krog 10 ure zjutraj v megli. Letela je nad reko ter nato nad vladnimi poslopji, kjer so načelniki različnih delegacij pripravljali vse potrebno za konferenco.

Priče, kojih izpovedi so popolnoma lažnjive, mu pridejo prav, samo če pričajo v njegov prid. Vsak pošten državni pravdnik bi moral izjaviti vsake priče natančno premotriti.

EDINI DUHOVNIK ZAPUSTIL ŠT. PIERRE

PORT OF SPAIN, Trinidad, 21. jan. — Pilot Brooke Panamerican Airways kompanije je došel danes esmkaj, potem ko je poletel preko otoka Martinika. Rekel je:

Mont Pelee je še vedno nemiren. Gost dim se dviguje iz kraterja. Iz nekega kraja, ki se nahaja blizu opustošenega St. Pierre-ja, je pobegnul edini duhovnik, ki je opravljal tam službo. Skušal sem napraviti par fotografij, a to je bilo nemogoče in radi strupenega dima sem moral pobegniti nad odprto morje. — je izjavil pilot.

DRŽAVNI PRAVDNIK SE OPRAVIČUJE

Brennan, ki je izposloval obsodbo Mooneyevega tovariša, je priznal, da je bil tekem procesa prežet z edino željo — da zmagaja.

SAN FRANCISCO, Cal., 21. jan. James P. Brennan, pomožni okrajni pravdnik, ki je zastopal državo v procesu proti Warrenu Billingsu, je priznal, da mu je žal.

To je razvidno iz članka, ki ga je objavil v Indiana Law Journal.

Brennan piše: — Kot državni pravdnik sem zasledoval en sam cilj, namreč, da izposlujem obsodbo za obtožena. S tem prokletstvom smo navdani vsi državni pravdniki. Tega posla ne bom nikdar več opravljal.

— Če bi ne bil državni pravdnik pač pa porotnik, bi nikdar ne glasoval, da sta Billings in Mooney kriva.

— Državni pravdnik podzavestno in brez vsakega namena, da bi delal krivico, vztraja na svojem stališču. Drugi ljudje so dovzetni za dokaze nedolžnosti, dočim državni pravdnik enostavno noče videti teh dokazov. Podoben je lovskemu psu, ki preganja svojo žrtve. V vsakem posameznem slučaju postane kot obseden. Če ima najmanjše dokaze za upravičenost svojih teorij, jih že razprede v svojem duhu in mreže okoliscin, ki se tako škodljivo obtožencu, da se običajno vjame vanjo.

— Priče, kojih izpovedi so popolnoma lažnjive, mu pridejo prav, samo če pričajo v njegov prid. Vsak pošten državni pravdnik bi moral izjaviti vsake priče natančno premotriti.

— V Billingsovem slučaju nisem skušal namenoma poslati nedolžnega človeka v ječo, ali pa zahtevati, naj ga obsije. Moja želja je bila, da bi bil spoznan krivim.

— Niti malo nisem vedel, da so bile priče pokupljene, kot so pozneje priznale.

— Osebnim dvom, ki sem ga gojil napram nekaterim pričam, me ni napotil, da zadostim javni dolžnosti ter dam preizkusiti njihovo verodostojnost.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

NAZORI LAŠKEGA DELEGATA

Italijanski zunanji ministar je rekel na konferenci, da bodo propadle vse polovičarske odredbe.

LONDON, Anglija, 21. januarja. Po kraljevem govoru se je oglašil tudi italijanski ministar za zunanje zadeve, Grandi, ter rekel med drugim naslednje:

— Razoroževna konferenca bi morala nuditi konkretne in prepričljive dokaze naše želje, ne le, da omejimo, temveč tudi skrijemo oboroževanja. Če bi skušali prepričati svet, da je orožje, ki ga imamo na razpolago, potrebno in da ne moremo biti brez njega, bi se izjalovilo vse upanje, ki ga stavljajo narodi v londonsko konferenco.

— Tekom zadnjih par mesecev je laška vlada skrbno sledila dogovorom med tukaj zastopanimi vladami ter se jih je tudi udeležila v očitih razpravah, da pomaga najti rešitve našega problema.

— Priprani smo da bo zahteval problem pogumne akcije, kajti v zadevi razoroženja ne sme biti nobenega polovičarstva, če hočemo res kaj doseči.

— Glede razoroževanja smo dosedaj preveč debatirali in stavljali najraznovrstnejše resolucije dosegljive smo pa le malo resničnih uspehov. — Vem, da se bodo marsikomu zdele težkoče nepremagljive, če bo zri nanje izključno le s tehničnega stališča.

— Če pa upoštevamo duha, ki navdajata vseh pet velesil, smo lahko prepričani, da bomo uveljavili slovesno pogodbo, s katero bomo zadali voljni smrtni udarec.

SLED IZGUBLJENE NEMŠKE LADJE

HAAG, Holandska, 21. januarja. Bojo nemškega parnika Freya je vrglo morjo na suho neke pri nizozemskih otokih v Severnem morju. Parnik je s posadko vred izgubil tekem viharja dne 12. januarja.

MEHIKANEK NAMERAVA POLETETI ČEZ ATLANTIK

MEXICO CITY, Mehika, 21. jan. Eden najbolj priljubljenih mehiških letalcev, polkovnik Gustavo Leon, bo tekem maja meseca poletel iz Mehike v New York ter od tam preko Atlantica v Pariz. Stvorjen je bil tukaj posebni komitej, ki zbira potreben denar. Governerji vseh držav so bili naproseni, naj podpirajo načrt.

MEHIKANCI LINČALI ČRNCA

MEXICO CITY, Mehika, 21. jan. Poročilo iz Cuernavaca pravi, da je bil v državi Moreles linčan črnc Jose Hernandez radi kanibalizma. Farmarji so obdolžili črnca, da je snedel dve mali deklici. Razjarjena ljudska množica ga je ujela ter linčala. Slučajni linčanja se kaj redko pripete v Mehiki, dasi je zaostala dežela.

MNENJE EINSTEINA O RAZOROŽEVANJU

BERLIN, Nemčija, 21. januarja. Profesor Einstein je mnenja, da je postalo splošno priznano geslo, da so velikanska oboroževanja škodljiva vsem narodom. Vsled tega je mnenja, da ne bo nobenemu narodu škodilo, če se razoroži, brez oziroma na stališče drugih držav.

SOVJETI SO RAZSTRELILI SAMOSTAN

Šeststo let star samostan je moral napraviti prostor delavskemu klubu. Cerkve služijo posvetnim namenom.

MOSKVA, Sovjetska Unija, 21. januarja. — Sinoči so razstrelili v dinamitom samostan Simanov, ki je bil pred vojno eden najbogatejših ruskih samostanov.

Na mestu, kjer je stal samostan, bodo zgradili ogromne klub za sovjetske delavce. Razvaline je odneslo v reko Moskavo pet tisoč delavcev, ki so obljubili, da bi vsak odnesel par kamnov.

Pred kratkim je bila slavna katedrala sv. Izaka v Leningradu izpremenjena v protiverski muzej. Zvonove so kar v stolpu razbili, ker jih zastran njihove ogromnosti niso mogli drugače spraviti ven.

V Moskvi in Leningradu so podrili več kot dvajset cerkva, oziroma jih izpremenili v šole, trgovska poslopja, delavske klube. Zvonove so pretopili ter porabili tvarino v industrijalne svrhe.

Simanov samostan je bil šeststo let star ter ga je baje dal zgraditi sv. Sergij.

SLAVNOSTI V RIO DE JANEIRO

RIO DE JANEIRO, Brazilija, 21. januarja. — Včeraj so tukaj proslavljali obletnico ustanovitvenega mesta Rio de Janeiro, ki je bilo ustanovljeno leta 1567. Pri tej priliki so se vršile državne in verske ceremonije. Duhovniki so maševali na zgodovinskem Castello griču, ki je posvečen sv. Boštjanu.

ITALIJANI SE BIJEJO Z ARABCI

TRIPOLI, Afrika, 21. januarja. — Včeraj so vojaki vojvode de Apulia izvojevali bitko z Arabci izven Mursuka. Arabci so pobegnili po ljutem streljanju ter pustili petdeset mrtvih in štirindvajset ranjenih. Italijani so izgubili le osemnajst domačih vojakov. Ko so zasedli Italijani Mursuk, so jim pomagali trije aeroplani.

PES REŠIL GOSPODARJA SMRTI

CUBA, N. Y., 21. januarja. — Byron Potter iz te vasi je danes še živ in za to se mora zahvaliti svojemu majhnemu psu neznanega izvora. Pes Zeke se je pojavil v vaški biljardnici brez gospodarja in njegov mirno obnašanje je vzbudilo pozornost navzočih. Prijatelj pogrešanega so našli Potterja na domu, nezavestnega, kajti vdihal je precej monoksida. V bolnici so naslednjega jutra izjavili, da je Potter že izven nevarnosti in da se mora zahvaliti le svojemu psu.

DENARNA NAKAZILA

ZA VAŠE RAVNANJE NAZNANJAMO, DA IZVRŠUJEMO NAKAZILA V DINARJIH IN LIRAH PO SLEDEČEM CENIKU:

v Jugoslavijo		v Italijo	
Din 500	\$ 9.35	Lir 100	\$ 5.75
" 1000	\$ 18.50	" 200	\$ 11.20
" 2500	\$ 46.00	" 300	\$ 16.80
" 5000	\$ 91.00	" 500	\$ 27.40
" 10,000	\$ 181.00	" 1000	\$ 54.25

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30 — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

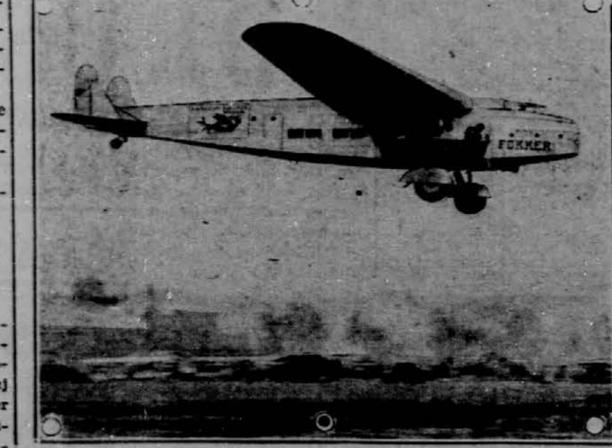
Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma z našimi zvezami v starem kraju in stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih lirah ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se popreje z nami sporazumete glede načina nakazila.

Ispočila po pošti so redno izvršena v dveh do treh tednih. NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO 75c.

SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street
New York, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

ČUDO MODERNE TEHNIKE

Fokkerjeva družba je izdelala aeroplan, ki je dovršen v vseh ozirih. V njem je prostora za šestnajst potnikov, ki imajo na raspolago vsakovrstne udobnosti.

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

En celo leto veča list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly \$6.00.		

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniši nedelj in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalniške naznani, da hitreje najdemo naslovika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3373

MORNARIŠKA KONFERENCA

Včeraj se je začela v Londonu mornariška konferenca, na kateri so zastopane Združene države, Velika Britanija in njenih šest dominijev, Japonska, Francija in Italija.

Cilj te konference je dobiti načine in sredstva za zmanjšanje oboroževanja na morju.

Ko bi se enkrat to doseglo, bi začeli delati načrte za splošno razoroženje, na morju, na suhem in v zraku.

To je plemenita naloga, in če enkrat ta cilj dosežen, se bo oddahnilo vse človeštvo.

Za nobeno mednarodno zborovanje ni bilo tako obširnih, vztrajnih in podrobnih priprav kot za londonsko konferenco.

Priprave so trajale več mesecev ter so završene do najmanjših podrobnosti. Dogovorom, ki sta jih imela ameriški poslanik v Angliji, Dawes, in angleški ministrski predsednik MacDonald, je sledil osebni sestanek med MacDonaldom in predsednikom Hooverjem.

Nato so se vršile nadaljne obravnave in dogovori med povabljenimi narodi, ki so poslali nato svoje zastopnike v London.

Kar je bilo v človeški moči, se je zgodilo, da se konferenci že vnaparej zajamči uspeh.

In to je tudi v polni meri zaslužila, ker bo, če bo uspešna, zajamčila mir in varnost, po kateri sveta tako željno hrepeni. Brez dvoma se bodo tekem zborovanja tri posebni interesi udeležencev držav, prišlo bo do večjih ali manjših nesporazumov in konfliktov, toda na predvečer konference je bilo opaziti toliko zaupanja v uspeh in toliko vere v dober izid, da je smatrati boj že kot za napol dobljen.

Tardieu in Briand sta soglasno izjavila, da bosta storila vse, kar je v njuni moči, da se zmanjša oboroževanja na morju ter upata, da bo sestavljena pogodba, ki bo sprejemljiva za prizadete narode.

Italija se divi stališču Amerikancev, Japonska je še nekoliko rezervirana, boječ se, da ne bo prodrila s svojimi zahtevami, toda pripravljena je za vsako sprejemljivo žrtve.

Velika Britanija je odločno za zmanjšanje števila vseh bojnih ladij, prav posebno pa velikih, ki predstavljajo jedro njene sile na morju.

V takem ugodnem razpoloženju je bila otvorjena konferenca petih velesil, ki bo uspešna, seveda, če vse to stremljenje po miru ni le prazna fraza, katerih se diplomatje tako radi in običajno s pridom poslužujejo.

Želeti je, da bi konferenca izpolnila upanje, katero stavlja ves svet v njo.

BELGIJSKA DRUŽBA BO GRADILA CENENE AVTOMOBILE

HAAG, Holandska, 21. jan. — Minerva, Fabrique Nationale in drugi belgijski avtomobilski izdelovalci so stvorili novo družbo z nizozemskim kapitalom ter bo izdelovala cenene kare, kojih cene bodo lahko tekmovalne s Ford in Sevrolet.

FRAGODOVINSKI RUDNIK.

Na gričevju Dunajskega lesa bliž vasice Mauer na jugozapadu Dunaja so nedavno zasledili prehistorično najdišče kremenca. Kamen,

ki ga tam dobivajo, nalikuje na videx roženin in geologi trdijo, da je edinstven v Evropi. Profesor Bayer, vodja prirodoslovnega muzeja na Dunaju, sedaj javlja, da je s številnimi ostanki dognal obstanek prazgodovinskega mesta v zvezi s kreslinškim rudnikom, in sicer iz kamenite dobe.

Neolitško pleme, ki je izrabljalo ta rudnik — očitno precej vekov — je imelo dokaj napredno tehniko. Iz kremenca so delali orodje in posodje. Rudnik se je dokaj umno izkoriščal in po uspešni trgovini s kremenom — izvoz v tujino — je Mauer postal središče prazgodovinske omike. Najdenim okostjem je prof. Bayer prisodil okoli 5 milijonov let.

Iz Slovenije.

Kaiser je kradel povsod.

Stanko Kaiser, ki so ga te dni aretirali v Ljubljani je priznal, da ni okradel le Američana Antona Moharja, v Zalni, marveč da je izvršil tudi več vlomov v okolici Celja, Laškega in v Trbovljah.

Radio je prišel kupovat.

Na stanovanje ravnatelja milarnice Frana Perhava na Tržaški cesti je prišel okrog 17-letni mladenič in povprašal, ali je tam napredaj radijski aparat. Ko mu je služkinja pokazala radio in ga pustila nekaj časa samega v sobi, je fant pograbil tri elektrone in izginil pri vratih na prosto. Služkinja ga je pogrešila šele ko je bil tat s svojim plenom že na varnem.

Omedlel v cerkvi.

Na novega leta dan okrog 19. so pasantje obvestili stražnika, stojega pred škofijo, da je postalo v stolnici nenadoma slabo nekemu moškemu. Stražnik se je takoj podal v cerkev in našel tamkaj ležati na tleh moškega srednje starosti, ki je bil že skoro nezavesten. Stražnik je priklical še nekoga tovariša, s katerim sta spravila moškega na zrak. Ker je bil bolnik videti izredno slab, sta stražnika obvestila resnično postajo in so bolnika odpeljali v splošno bolnico. V njem so spoznali 46-letnega mesarskega pomočnika Alojz. E., doma iz Preske pri Medvodah stanujočega pa v Društveni ul. št. 32 E. je zadel mrtvoud in je njegovo stanje precej kritično.

560-letnica v Šiški sklenjenega miru.

Šiškarji (ce) so bili že od nekdaj ponosni na Šiško, in da imajo prav, pričajo zanimivi podatki, ki jih je zbral pokojni zgodovinar Simon Rutar in jih objavil leta 1891 v Ljubljanskem Zvonu pod naslovom "Odkod ima Šiška svoje ime?" Ker je letošnje zimo ravno 560 let, odkar se je Šiški prvič govorilo v zgodovini, in to v — diplomatskem dokumentu, bomo nedvomno zelo ustreli zlasti vrlim Šiškarjem (cam) če jim postrežemo z navedenimi podatki.

— Gotovo ga ni izobraženega Slovenca, ki ne bi poznal Šiške, so redno vasi ljubljanske in roistnega kraja povega slovenskega pesnika, piše Siman Rutar. Ako je ni videl na svoje oči, znana mu je gotovo vasa iz Eriavčevega humorističnega rotopisa "Potovanje iz Ljubljane do Šiške". Ljubljancje sami pa itak vedo, kako zanimiva in mikavna je Šiška. Mogoče pa bodo takih, ki so že preuščljali, kaj to ime prav za prav pomenja.

Šiška je že jako star kraj — morda nič mlajši nego Ljubljana sama — in njeno ime ima v lokalni zgodovini prav častno mesto. Da celo svetovno imenitni dogodek se je zvršil nekda v Šiški: sklenjen je bil namreč tu leta 1370 mir med avstrijskima vojvodama Albrehtom in Leopoldom ter med Benečani zaradi Trsta. Benečanje so izkušali namreč na vsi moč pridobiti si Trst da bi jim ne delal konkurence v trgovini s slovenskimi deželami. Tržičanje pa so se, kakor je naravno na vse kriplje temu upirali in iskali pomoči zoper Benečane celo pri cesarju Karlu IV. in pri ogrskem kralju Ludoviku Velikem. Končno se udajo (privikrat) dne 31. velikega srpana 1369 leta brezpogojno omenjenima habsburskima vojvodama. To pa je Benečane tako speкло, da zbero močno vojsko in si pribore Trst dne 18. listopada 1369 leta navzile izdatni pomoči, katero sta habsburska nadvojvodi poslala Trstu.

Po tej zmagi hite Benečanje vojvodi pomirovat in jima Trst odkupovat. Ponudili so jima 75.000 du-

katov, to je velikanska vsota za tisti čas, ki je bila skoro toliko kakor pol milijona goldinarjev našega denarju. (Patrijarhu ogleškemu so obečali Benečani leta 1420 za vsvo vojvodino furlansko samo 40.000 lir!) Vojvodi sta sprejela ponudbo in sklenila mir in prijateljstvo z Benečani pred cerkvijo sv. Jerneja v Šiški pozimi 1370 leta.

Iz sodišča.

Na deželnem sodišču pred sodnikom — pojedincem, dr. V. Strasserjem se je morala zaradi detomora zagovarjati 23-letna posestnikova hči Marija E. Po končanih formalnostih je prečital državni tožitelj Lavrenčak obtožbo, ki med drugim navaja, da je Marija 6. septembra 1929 v smotni hišici svojih staršev okoli 11 depoldne porodila dete ženskega spola. Po porodu je otroku zadrgnila vrat z vrvice. Truplo je zagrebalo v malo jamo, ki jo je izkopala kakih 49 m od hiše. Orožniki so za stvar izvedeli še le 29. septembra l. l. Obtoženka je orožnikom in preiskovalnemu sodniku priznala svoje težko dejanje. Obtoženka je uvodoma priznala: "Kriva sem. Toda vsega teba nisem povedala, kar je pisano. V petek pred Malim šmarnom sem porodila. Nisem vedela, kaj sem potem napravila. Tudi ne vem, ali je otrok bil živ ali ne. Ne vem, ali sem tisto vrvice dala otroku okoli vratu. Otrok ni nič jokal. Bil je ves rdeč, ko je prišel na svet".

Po končanem dokazovanju je sodnik-pojedinec izrekel sodbo, s katero se priznava Marija kriva detomora ter se obsoja na 3 mesece zapora.

Prvotno bi imel priti ta primer detomora pred zadnjo decembersko poroto. Perotna razprava pa je bila odgodena. Ker je bila z novim letom ukinjena porota, je zadeva prišla pred deželno sodišče.

Obtoženka je branil odvetnik dr. Tekavčič, ki je doživel prav zanimiv jubilej. Pred približno 35 leti, ko je začel odvetniško kariero, je prvič zagovarjal pred poroto neko detomerilko, a letos, ko je stopil v veljavno novi kazenski zakon o določenih kazenskih postopek, je imel priložnost, da je pred sodiščem zagovarjal tudi detomerilko.

Dopisi.

S pota.

Prečvil sem se iz krasne Minnesote ter se po parletnem bolehanju mudim sept na potovanju. Potujem proti Tihemu morju.

O priliki bom opisal razne žalostne in vesele dogodke po slovenskih naselbinah, katere sem koncem leta 1929 prepotoval.

Za Bežič in Novo leto sem dobil od vseh povsod mnogo čestitk. Onim, ki niso zapisali svojega naslova, se na tem mestu prisrčno zahvaljujem.

To pišem na farmi med prijaznimi gorskimi soteskami, med košatim sadnim drevjem na svoj 62. rojstni dan.

S pota kličem vsem resničnim prijateljem in znancem: Na zdari!

Matija Pogorelec.

Opomba uredništva: — Prijatelju Pogorelcu izrekamo vojske iskrene čestitke k njegovemu 62. rojstnemu dnevu. Iskreno mu želimo, da bi kmalu popolnoma okreval, še parkrat prepotoval vse Združene države podolgem in počez, da bi nam vedno kaj zanimivega poročal, nazadnje naj bi se pa ustanovil v kraju, ki mu je najljubši, odkoder naj bi še dolgo, dolgo vrsto let bogatil zgodovino ameriškega slovenstva s svojimi zanimivi prispevki.

SATANSKA ŽENSKA NA PRESTOLU

Leta 1861 si je vzel kitajski cesar Hsildeny 17 letno hčerko starrega mandžurskega generala Lankuei (Orhideja) za priležnico, ker ni več upal, da bi mu cesarica Tezuany, ki je bila prvotno tudi samo njegova priležnica, rodila sina. Lankuei je bolehnega in izčrpanega cesarja kmalu tako obvladala, da je imela neomejeno moč. Njegova hvaležnost ni poznala meje, ko mu je rodila sina. Ime Lankuei je bilo zamenjano s Tzuhi, kar pomeni sveta mati. Toda Lankuei je ostala cesarjeva priležnica kljub temu, da mu je rodila sina in marala se je boriti s pravo cesarico Tezuany, katero sta podpirala cesarjev svetnik Sušun in član cesarske rodbine princ Jip. Cesarjev brat princ Kung sicer ni sovražil bratove favoritke, vendar je pa občeval z njo zelo oprezno.

Sušun in princ Ji sta se hotela odkrižati cesarjeve priležnice in njenega sina, toda Tzuhi je imela ljubčka iz prejšnjih časov po imenu Jungbu, ki je napravil kot gardni častnik sijajno kariero. Ta je cesarju povedal, da nameravata njegovo svetnik in princ umoriti Tzuhi in njenega sina in cesar je dal oba obglaviti. Tako je cesarjeva priležnica zmaga in vladala je od leta 1861 do svoje smrti leta 1908 neomejeno na Kitajskem kot cesarica-mati, čeprav formalno nikoli ni bila cesarica.

Cesarju Hsildenyju je sledil na prestolu cesar Tungji, ki se je oženil kot 17 letni mladenič in s tem je postal polnoleten. Čez dve leti je pa umrl in Tzuhi je pregovorila njegovo vdovo, naj izvrši samomor, čeprav je bila noseča. Pozneje se je razrisila vest, da je cesarica mati umorila svojega sina cesarja. Tzuhi je posadila potem na prestol štiriletnega Kvanghsua, slabotnega, slabokrvnega in bolehnega sinčka svoje sestre iz njenega zakona z bratom umrlega cesarja Hsien fenga. Novi cesar je postal lutka intrig dvorne kamarile in že kot 17-letni mladenič je bil nepoln blazen. Tzuhi ga je sovražila tembolj, ker se je upiral poroki z njeno nečakinjo, katero mu je bila izbrala za ženo. Ko je postal polnoleten, se je sicer izselila iz cesarske palače, toda v nji so ostali njeni vohuni.

Mladi cesar se je začel na pobudo svojega vzgojitelja pečati z reformami in dal je cesarico mater obkrožiti v njeni palači z vojsko pod vodstvom generala Juansikaja. General je bil pozneje prvi predsednik kitajske republike, toda bivšemu ljubčku cesarice matere je izdal, da jo namerava cesar umoriti. Cesar je imel velik strah pred njo in je priznal, da jo je hotel dati umoriti. Moral se je odpovedati prestolu in l. 1898 je bil interniran na otoku blizu rimske cesarske palače v hišici, kjer so ga stalno nadzirali Tzuhiini agenti. Tudi njegovo prvo priležnico, hčerko kantonskega cesarjevega namestnika, je vrgla Tzuhi v ječo. Ko je pa Tzuhi na pritisk velesil po boksarski ustaji pobegnila, so vrgli prvo cesarjevo priležnico v vodnjak.

Končno je Tzuhi prisilila cesarja, da je določil za prestolonaslednika mladoletnega sina princa Tuana Taoha, ki je sporazumno z njo izzval boksarsko ustajo. Dve leti pozneje so velesile zopet posadile na prestol Tzuhi pod pogojem, da bo Taohovo prestolonasledstvo preklicano. Namesto njega je določila za prestolonaslednika vnuka svojega prvga ljubčka po imenu Puji, ki je bil pa že umrl. Bivšega cesarja Kvanghsua je dala Tzuhi zastripiti. Nesrečnež, ki je vedel, da je zastrupljen, je moral na njegovo povelje obleči mrtvaško obleko in Tzuhi je sedela ves čas molče ob njegovi smrtni postelji. Mladoletni Puji je postal po njegovi smrti cesar. Tzuhi je hotela reformirati deželo, toda njeno življenje se je bližalo koncu. Umrla je leta 1908 v 75. letu starosti, štiri leta pred padcem monarhije in mandžurske dinastije na Kitajskem. — Tako je končala ženska-satan na prestolu, znana pod imenom "Old Budha" zato, ker je nekoč molila za dež in je bila njena molitev uslišana.

KAVARNA EDISON

V Pragi je izgubila radi prezidave svoje prostore in se je morala zatvoriti kavarna "Edison", priljubljeno zbirališče nemško-čeških umetnikov, glasbenikov in pisateljev. Postala je znana, odkar so se tu vršili dnevni sestanki Werfelovega krožka. Ko je bil leta 1910. Edison v Pragi, je zagledal na izvesku svoje ime, stopil noter in popil vrček piva. Od tedaj je bila znamenovana miza, pri kateri je sedel veliki izumitelj, s spominsko ploščo.

UGRABLJENI SPOMENIK

V Silvestrovi noči se je pripetil v norveškem mestu Drontheimu nenavaden dogodek. Ob dvanajstih ponoči je Drontheim izgubil svoje ime in je dobil novo, namreč Nidaros. Ta prekrstitev je izzvala v vseh slojih prebivalstva že prej mnogo gorčnih protestov, a v tej noči so neznan storilec v ugovor odpeljali spomenik največjega Drontheimčana, pomerskega junaka Tordenskjoita, in ga odložil na nekem kraju zunaj mesta, ki pomeni se spominja na stari Drontheim.

BANOVČEVI KONCERTI.

- 25. januarja: Claridge, Pa.
- 2. februarja: Moon Run, Pa.
- 23. februarja: Cleveland - Newburgh, Ohio.
- 13. maja: Chicago, Ill. (Orchestra Hall).
- 25. maja: Milwaukee, Wis.
- 2. junija: Calumet, Mich.

Naselbine, ki žele imeti koncerte, naj naslovijo svoje dopise na:

Svetozar Bonovec, 442 National Ave., Milwaukee, Wis.

ZASTAVE
 BILNE AMERIŠKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE
 REGALJE, PREKORANICE, TROBOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITO
 Sigurno 25% cenejs kot drugod.
VICTOR NAVINŠEK,
 331 GREEVE-ST. CONEMAUGH, PA.

DRUŠTVA
 KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE
 "GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.
CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Peter Zgaga

Sam angleški kralj je otvoril londonsko konferenco.

Nekateri smatrajo to za dobro znamenje, nekateri pa ne, češ, da moč in sila kraljev temelji na orožju ter da se jim ne sme dosti zaupati, ko govore o razorožitvi.

Vojn bo takrat konec, ko bodo vsaki odpovedali pokorsko armadnim in mornariškim veljakom.

Vojn bo takrat konec, ko se bo narod toliko izpametoval, da ne bo hotel na komando kraljev, vojaških dostojanstvenikov in diplomatov prijeti za orožje.

V New Yorku prodajajo neko vrsto cigaret, ki so splošno razširjene med vsemi sloji, med moškimi in ženskami, med bogatimi in reveži.

Izredno so poceni. Za devetindevetdeset centov je mogoče kupiti dvesto cigaret.

Izdelovalec mora plačati od vsakih dvesto cigaret šestdeset centov davka, vsled česar jih velja dosti fakično samo devetintrideset centov.

Zdaj pa računajte: nekaj mora zaslužiti tovarnar, nekaj zaslužijo delavci, nekaj stane material. Reklama velja na milijone. Dobrota in kakovost cigarete sta potemtakem jako poceni. Če je v cigaretah slama ali kak drug podoben material, zaenkrat se ni dognala moderna znanost. Tobaka ni v njih, to jaz pravim.

Cimlepa je gledališka igralka, temvečkrat je ločena in poročena.

To je povsem običajna, postavno dovoljena prostitucija, nad katero se sicer precej občutljiva javnost nič ne zgraža.

V kongresu je začelo grmeti.

Pa se vprašujejo ljudje: — Ali bo odpravljena prohibicija? Vse kaže, da bo zdaj odpravljena.

Ne bo odpravljena, ne bojte se prijatelji! Zato ne bo odpravljena, ker je preveč denarja v nji.

Za prohibicijo so v prvi vrsti suhači, katerih je precej.

Nadalje je zanjo silna armada butlegarjev in munsajnarjev.

Za prohibicijo so vsi bivši salonerji in velika množica novih salonerjev, ki prodajajo pijačo v navidezno nealkoholnih restavracijah.

Za prohibicijo so suhaški agenti, policisti, člani obzorne straže in drugi podobni uradniki, katerim je bila poverjena skrb za izvajanje določb suhaške postavne, pa jim je izvajanje te sredstva za stranske dobičke, ki jih črpajo iz prohibicije.

Za prohibicijo so vsi, ki so se zadnja leta uverili, da galona doma skuhanega žganja stane s plinom in materialom vred kvecem tri dolarje, in da je mogoče za manj kot za 1 dolar napraviti galono izbornega vina.

Za prohibicijo so vsi, katerim je postavna nekaj svelega, vsi, ki smatrajo postavno za neprekršljivo.

Iz te brezštevilne statistike je razvidno, da je za prohibicijo z malimi izjemami veselnji ameriški narod in da so maloštevilni zagovorniki mokrote napačno usmerili svoje napore.

Je pa k nesreči način, kako bi bilo mogoče odpraviti prohibicijsko postavno.

Nad vse pošten način. Predno bi nastopil kak javni delavec svojo službo — pa naj bo predsednik ali čestni pometać — bi moral javno in svečano prisesti, da ni izza uveljavljenja prohibicije, torej v zadnjih desetih letih, pokusil niti kapljice opojne pijače. Če bi si ne upal prisesti, bi dokazal, da ga je včasih cuknil kak požirek in strahu božjem.

Službe bi ne mogel nastopiti, ampak bi ga morali poslati v ječo kot zločinca.

Če bi pokriven prisegel, bi mu bilo kmalu na sledu, in bi moral za stran krive prisega istotako romati v ječo.

Deželi bi kar čez noč zmanjkalo javnih delavcev, od predsednika doli do cestnega pometaća.

In hočeš nočes, bi morali odpraviti prohibicijo.

Toda zaenkrat še nismo tako natančni, in zato bo prohibicija ostala.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MARK TWAIN:

O BRIVCIH

Vse na svetu se spreminja, samo ne brivci, njih manire, njih okoličarje. To se ne spreminja. Kar doživis v brivnici prvi dan, ko stopiš vanje, doživis v brivnicah tudi pozneje in sicer do konca svojih dni.

pokrivale umazano mizo, in proučeval iz njega neodgovorno slabe opise davno pozabljenih dogodkov. Končno sem bil na vrsti. Neki glas je velel "naslednji" in sem se vdal št. 2. seveda. Tako je vedno! Dejal sem ponižno, da se mu mudi in te besede so ga tako globoko ganile, kakor da jih nikoli ni slišal. Dvignil mi je glavo in mi položil servieto pod brado. Zagrebel mi je prste v ovrtnik in mi pritrtil tja brisačo. S svojimi kremplji mi je preiskal lase in mi dal razumeti, da bi jih bilo treba pristriči. Preiskal mi jih je še enkrat in menil, da so glede na današnje modo vsakakor precej dolgi.

Dr. ANNIE OSBORN: REŠEVANJE SOCIJALNIH VPRAŠANJ V AVSTRALIJU Nedvomno je Avstralija s svojo socijalno politiko na prvem mestu na vsem svetu — dejstvo, ki je v ostalem svetu skoroda neznano. Mi Avstralcji smo v idealnem položaju, da lahko delamo na tem področju poizkuse, saj smo v 95% čistega britskega porekla; med šestimi milijoni bralecev jih ima vsaj pet milijonov dokaj čedno naobrazbo. Pri nas ni med posameznimi družabnimi razredi ogromnih razlik, kakor jih opažamo v starejših deželah, tudi nimamo pravega, siromaštva, namreč bede v množicah.

Vsakovrstne KNJIGE

POUČNE KNJIGE POVESTI in ROMANI SPISI ZA MLADINO

se dobi pri "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street New York, N. Y. Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIROBČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEEN

KRALJICA Z BRADO

Staroslovci skušajo v Egiptu razčistiti zamotano zgodbo, ki se je vršila pred 3400 leti. V okolici Teb so v prastarih kamnolomih, opuščenih že v davni, našli na nekak rovi, polni kamenitih kipov, bolj ali manj okrnjenih. Te pohabe objavljajo pravcato razdiralno besnočje njih, ki so jih zaresili. Nos in brada sta odkrnjena s sekirco, oči so iztaknjene. Toda v celoti so te sohe še dokaj ohranjene, kajti veter je nakopil čez nje pesčeno grmade ter jih očeval vremenški nezdod. Ti bradati kipi so videti moški, kak faraoni, morda kralji Tutmozis III., vendar napisil se nanašajo na žensko. Tu tiči skrivnost, o kateri menijo ameriški učenjaki, da so jo osvetili.

Kraljica Hatsepsut, po polsestra in soproga Tutmozisa II., je po smrti svojega moža — čigar konec je baje pospešila — ostala regentinja po njegovi želji. Razumna, odločna in častihlepna žena je dala svojo hčer v zakon mlademu faraonu, Tutmozisu III., in krepko vladala zanj.

Na Francoskem imajo "teden boja zoper jetiko". Po vseh trafikah, trgovinah, poštinih uradih prodajajo posebne "protituberkulozne znamke". Raznašalec časopisov jih glasno ponujajo po ulicah; počeni so in so namenjene za dobro stvar. Ljudje radi žrtvujejo nekaj drobič v te stvari. Po šolah so naznanili malčkom da morajo za znamke dati vsaj po en centim. Če bodo vse znamke prodane, na Francoskem ne bo več bolnikov. Otroci so zaupljivi. V neki pariški šoli je zahteval majhen deček od učitelja znamko za en frank. Učitelj je bil seveda ponosen na svojega gojenca in ga vprašal, kam jo bo nalezil. "Urejal sem se v roko, gospod učitelj. Zalepil sem rano z znamko za 5 centimov, a še vedno krvavi. Potrebujem večjo znamko!" je odgovoril. Neki pariški šofer se je tako navdušil za zbirko da je z znakmami zalepil ves svoj avtomobil. Seveda je to storil iz samega navdušenja. A se mu je takoj obrestovalo. Ganjeni potniki so mu plačali po dva, tri, celo desetkrat več nego bi morali. Šofer je že davno dobil za znamke izdani denar nazaj.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo (ENGLISH SLOVENE READER) Stane samo \$2.— naročite ga pri KNJIGARNI 'GLAS NARODA' 216 West 18 Street New York City

Naročite SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1930 ki je letos izredno zanimiv. POŠLJEMO VAM GA POŠTINE PROSTO ZA 50c KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 West 18 Street New York, N. Y.

PROTITUBERKULOZNE ZNAMKE

Na Francoskem imajo "teden boja zoper jetiko". Po vseh trafikah, trgovinah, poštinih uradih prodajajo posebne "protituberkulozne znamke". Raznašalec časopisov jih glasno ponujajo po ulicah; počeni so in so namenjene za dobro stvar. Ljudje radi žrtvujejo nekaj drobič v te stvari. Po šolah so naznanili malčkom da morajo za znamke dati vsaj po en centim. Če bodo vse znamke prodane, na Francoskem ne bo več bolnikov. Otroci so zaupljivi. V neki pariški šoli je zahteval majhen deček od učitelja znamko za en frank. Učitelj je bil seveda ponosen na svojega gojenca in ga vprašal, kam jo bo nalezil. "Urejal sem se v roko, gospod učitelj. Zalepil sem rano z znamko za 5 centimov, a še vedno krvavi. Potrebujem večjo znamko!" je odgovoril. Neki pariški šofer se je tako navdušil za zbirko da je z znakmami zalepil ves svoj avtomobil. Seveda je to storil iz samega navdušenja. A se mu je takoj obrestovalo. Ganjeni potniki so mu plačali po dva, tri, celo desetkrat več nego bi morali. Šofer je že davno dobil za znamke izdani denar nazaj.

BREZPLAČNI POUK.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele naučiti angleški in božejo postati državljani Združenih držav. Oglasite se za pojasnila v ljudski šoli št. 27, East 41. cesta v pešek zjutraj od 10. do 12., soba št. 208, ali pa v pondeljek in sredo ob 3. do 5., soba 413.

Mali Oglasi imajo velik uspeh Prepričajte se!

Protituberkulozne Znamke

Na Francoskem imajo "teden boja zoper jetiko". Po vseh trafikah, trgovinah, poštinih uradih prodajajo posebne "protituberkulozne znamke". Raznašalec časopisov jih glasno ponujajo po ulicah; počeni so in so namenjene za dobro stvar. Ljudje radi žrtvujejo nekaj drobič v te stvari. Po šolah so naznanili malčkom da morajo za znamke dati vsaj po en centim. Če bodo vse znamke prodane, na Francoskem ne bo več bolnikov. Otroci so zaupljivi. V neki pariški šoli je zahteval majhen deček od učitelja znamko za en frank. Učitelj je bil seveda ponosen na svojega gojenca in ga vprašal, kam jo bo nalezil. "Urejal sem se v roko, gospod učitelj. Zalepil sem rano z znamko za 5 centimov, a še vedno krvavi. Potrebujem večjo znamko!" je odgovoril. Neki pariški šofer se je tako navdušil za zbirko da je z znakmami zalepil ves svoj avtomobil. Seveda je to storil iz samega navdušenja. A se mu je takoj obrestovalo. Ganjeni potniki so mu plačali po dva, tri, celo desetkrat več nego bi morali. Šofer je že davno dobil za znamke izdani denar nazaj.

Brezplačni pouk.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele naučiti angleški in božejo postati državljani Združenih držav. Oglasite se za pojasnila v ljudski šoli št. 27, East 41. cesta v pešek zjutraj od 10. do 12., soba št. 208, ali pa v pondeljek in sredo ob 3. do 5., soba 413.

Prepričajte se!

Dve uri pozneje se je zgrudil ta brivec na tla in umrl od kapi. Počakam še en dan, da se osvetlim nad njim — prisostvoval bom njegovemu pogrebu.

Prepričajte se!

Dve uri pozneje se je zgrudil ta brivec na tla in umrl od kapi. Počakam še en dan, da se osvetlim nad njim — prisostvoval bom njegovemu pogrebu.

Najdenka.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA. Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

— Od Inge! Z velikim veseljem je odzvala Ebba pismonoši pismo ter ga vih-tela vesela pred očmi svoje matere. Obe sta bili zaposleni v kuhinji s pripravljavanjem kosila, ko ju je prekinil prihod pismonoše. Vsako jutro ga je s poželnjem pričakovala. Kakšno veselje v hišah, v katere je kaj prinesel! V vasi je bil prava senzacija dneva! Inga in Ebba sta se živahno dopisovali. Inga je imela vedno toliko vprašanj. Vse v Reinshagenu jo je zanimalo in prijateljica ji je obširno pisala ter ji sporočila vse, kar bi jo zanimalo. Ebba je pustila vsako delo. Pismo je bilo tako važno, da ga je morala takoj prečitati. Sedla je na konec mize. Gospa Lenc se ji je na tihem smejala, ko je videla s kakšnim zanimanjem je Ebba požirala vrstice, ki so prihajale od Inge. Ta srečna pisma mladih deklet! — Draga Ebba, tako zelo hrepenim po tebi in Reinshagenu, da bi lahko peš prehodila do vas! Hočem ti povedati nekaj zelo zaupnega. Pri oni družbi, katero smo obiskali, je bil baron Brandeck moj sosed pri mizi! Jaz ga pa ne maram. Mama nima nikake sreče s svojimi načrti pri mizi! Če pa bo vztrajala pri tem, bom tudi jaz postala trnasta te bom enostavno odpotovala k Hanno-ju! Brez ljubezni se ne poročim! Če bi ne bilo barona, bi mi izprememba tukaj zelo prijala! V gledišču imamo ložo, katero pridno obiskujemo. Kako zelo bi me veselilo, draga Ebba, če bi bila ti že tukaj! Skupaj bi se zelo radovali! Pričakujemo te že v pričetku decembra meseca. Lepo moram prositi stariše, da ti dajo dopust! Nato boš lahko potovala skupaj s Hannom, ki bo prišel za par dni k nam kot nam je pisal. Ti boš nato v moskem varstvu in stariši bodo lahko povsem mirni glede tebe... Velika rdečica je obšla lice Ebbe pri teh stviki! — Hanno, njen neino ljubljini! Redko in le skrivoma sta se mogla še videti. Odkar je gospoda odpotovala, ni hodila več v grad. Če pa bi Hanno prišel vsaki dan v hišo učitelja, bi postali ljudje konečno pozorni! Drugače pa ni imel nikakih posebnih opravkov v vasi, kajti tam je imel le mladega pastora, s katerim se je rad pogovarjal. Ljubezen do Ebbe pa ga je napravila skrajno iznadljivim. Hrepenenje po njej mu je ticalo v krvi. In tudi potovanje v Draždane v družbi starišev je bila tudi njegova misel! V svojem zadnjem pismu na sestro je mimogrede pripomnil, da lahko takoj privede prijateljico s seboj, ki bi bila seveda pripravljena potovati z njim, ker sama ni poznala poti! Natao pa bi lahko imel Ebbo za par ur izključno le zase. Tako razumljivo in naravno je otilo vse, da je gospa rade volje privolila v tako potovanje. — Inga ima prav, če te hoče grof Hanno vzeti s seboj, — je rekla. — Zelo bi bila pomirjena! Ti moraš presedati in nato prtljaga! — Privoščim ti razvedrila v Monakovem! Zakaj je Inga proti zaročitvi — saj je že vendar stara skoro dvajset let! — Če bi jaz vedela vzrok ali ga slutila? Jaz mislim, da razumem hrepenenje Inge po Reinshagenu. Ali naj ti imenujem kako ime? — Naš Kristel! — Najbolj pa moraš molčati! — Ebba, kako neki se ujema to? — je vzkliknila gospa Lenc, skrajno presenečena. — V zadnjih letih sem marsikaj opazovala, mati. Inga ima zelo rada našega Kristela! — In Kristel? — Mati, ne pripoveduj tega nikomur! Kristel ne mara govoriti o tem, kar ga navdaja! Jaz pa sem lahko čitala v njegovi duši! Gospa Lenc je skrbno vzdihnila. — To je vendar izključeno! Moj Bog, naš Kristel in kontesa! — Zakaj izključena, mati? Ebba je pri tem mislila na svojo tajno ljubezen z Hannom. — To so zaenkrat seveda domnevanja z moje strani, o katerih pa ne smem nikomur ničesar črhiniti. Mati, če bi tudi ti kaj slutila! Neki globlji vzrok mora vendar biti, da se Inga zoperstavlja nameravani zaroki, ki bi ji nudila sijajno življenje! Ebba je vrgla s temi besedami v dušo matere iskro, ki je pelogoma tlela naprej. V drznih sanjah si je izpredla stvari, katere bi odklonila ob trezni, dnevi luči. Nikdar pa ni mogla upati, da bi se Kristel poročil z konteso Ingo. — kajti takih stvari si ne sme človek misliti! Proti večeru se je oglasil Hanno Reinshagen v učiteljevi hiši. Bilo je že temno in okenca, za katerimi je vedel, da prebiva ljubica, so se prijazno svetila. Učitelj je korigiral ponižno zvezke svojih učencev in obe ženski sta sedeli za mizo ter popravljali perilo. Bukov panj v peči je razširjal prijetno gorkoto in jabolka so se pražila ter prijetno cvlila na polici peči. Presenečeni so vsi pozdravili mladega grofa, kajti vsi so se čutili počasnim radi njegovega poznega obiska. Ebba je zardela. Svoj nahrbtnik je izročil gospi Lenc. — Večera zvečer mi je prišel pred puško zajček, ki je hotel na vsak način iti v ponev gospe učiteljice. Vzemite ga ven! — Dva zajca sem tudi ustrelil za Draždane. Moja sestra mi je pisala pred par dnevi ter naročila, naj takoj privedem s seboj gospodično Ebbo. — Dobila sem danes pismo od Inge, v katerem mi piše o tem... Glas Ebbe je sicer zvenel zelo negotovo, ko je rekla, to in globoko je sklonila glavo, da ji ni bilo treba gledati v predrzne oči Hanna. — Samoposebi umevno bo prav posebno veselje zame, da nekoliko pookrbim za gospodično Ebbo. V jedilnem vozu vam bo čas gotovo zelo hitro in prijetno minul, ali ne mislite tako? Skušal je ujeti njen pogled. Ebba pa je zardela ter rekla prita-jeno: — Da, gospod grof! — Sedaj vidite, da sva edina! — Pri sebi pa si je mislil: — Obedni voz? Izključeno! Sam hočem biti z njo, jo vzeti v svoji roki ter jo prav za prav najljubšijo! Kdaj pa jo je pravzaprav zadnjikrat poljubil? Dosti časa je že minulo od tega časa! Veliko hrepenenje je imel po njenih sladkih ustih. Današ pa ne bo odšel, dokler ne bodo sladka usta plačala tributa. — Gospa Lenc, ali hočete razložiti nahrbtnik? Jaz mislim, da je za gospoda učitelja naša kuharica podarila dve steklenici mozelskega vina, katerega hočemo piti na zdravje starega gospoda! Ne vem še, če je tudi za Ebbo kako presenečenje poleg. Na vsak način pa ni kuharica pozabila svojega ljubljence, ker je vsakovrstne stvari tudi napelke za svojo sestro. Njen revmatizem jo strašno muči, kajti drugače bi sama prišla, ker ona potrebuje krog sebe mladine, da vsaj nekoliko razveseli... Učitelj Lenc je odnesel precej težki nahrbtnik s par besedami o-pravičenja v kuhinjo, da ga tam izprazni v družbi svoje žene. Komaj pa je zaprl vrata za seboj, je potegnil Hanno tresočo se Ebbo na prsa ter jo pričel napadati s poljubi, nič menec se za njen odpor. (Dalje prihodnjic.)

BEG IZ ITALIJANSKEGA UJETNIŠTVA

Prigionero di guerra Nr. 8264... Tako so me klicali od dneva dalje, ko se je razpršila bivša avstrijska armada. Kruh je bil skromen in grenak. Po enkrat na dan, in še takrat s povskami. Na srečo sem v šolah semin-tja pogledal italijansko slovnico... Kmalu so me našli in me povišali v pisarja. Malo so imeli svojih in bili so me prav veseli. Devet mesecev je trajalo in pokazal sem jim fige, morda tako kot malokdo. Na jesen je šlo in sili smo bili tolažbe in večnih obljub. Prijatelj Gjuka je sili, tovariš Uglješa je prosil, naš sklep je dozorel v temni noči. Napravili smo načrt, pripravili obleko in živež, prodali zaloge v skladišču, pogledali s silo v blagajno in odnesli pete, ko se je še vedno vse kopalo v veselju nad "zmago". Ubogi Uglješa ni mogel izza žičnih ovir in ga je pozneje zadela huda kazen. Gjuka in jaz pa na pot. 25. avgusta 1919 točno ob polnoči... Od Muelina d'Aviena, do-bri dve uri hoda od Feltra... Dež je rotil in težki so bili naši prvi koraki. Ves Chianti in prirske želje lepih sosedinj niso zadostovale. Srce je bilo kot ob napadu. Šla sva brez počitka polne tri ure. Feltra je snivalo in razen par pometaveč nisva srečala nevarnosti. Preoblečena v laške vojaške uniforme, se nisva zmenila za jeze. Tako je šlo dalje do zore. Zaspala sva za cest-nim grmom, sladko kot v pernici. Čuval nas je Bog — in sreča juna-ška! Solnce pa že dooro vstalo, ko sva se zbudila... Skozi dve vasi sva se sredi dopoldneva srečno pripeljala v megleni S. Gregorio, kjer naju je sprejela dobra duša. Battagalova mamica je poznala prijatelja Gju-ko kot "Avstrija", ki je imel srce na pravem mestu. Postregla je z be-lo kavo, verjela najinim pravljic-am, da hodiva po Italiji kot straž-nik in ujetnik, ter naju spravila v seno. Do popoldneva se nisva me-nila za usodo. Večerjali smo med družinico. Res, dobri ljudje, vili so nama novih sil, dasi niso vedeli kako veliki in oddaljeni so najini cilji. Spala sva v senu in z zaupanjem čakala no-ve zore. Brzjavili in fonogrami so medtem odšli na vse vetrove za na-ma... Dvignila sva se kajpada nepozno! Kdo bi se v spanju mislil na težave, ki te čakajo, ko odpreš oči. Battagalovi so skuhalo kavo; lepo sva se poslovila in urno izginila za hišami. Nizdol proti S. Giustini! Gospodinja se je oddahnila. Gjuka ji je zaupal najino tajno — razer, lir, ki sva jih nosila v nedrjih. Moj Gjuka je triumfalno nad uspehom prvega dne. Objemal je krasno ju-tro in skoraj vsakega, ki mu je prišel nasproti. Ker mu italijansčina ni šla za gladko, sem ga svaril. To-da beseda ni zalegla in morala sva — na kompromis. Ti na levo, jaz na desno! Tako je tudi obveljalo! Gjuka je stopal po cesti proti Bellunu, jaz pa sem šel na postajo S. Giustino. Osební vlak mi je odzdril pred no-som. Stopil sem na merico žgane-ga, da si privežem živce in se vrnil na kolodvor. Laški vojak je stra-žil vojni material; z njim sva bila kmalu prijatelja. Poznal je prilike in me spravil v tovariš vlak, ki je nekako ob 10. odhajal proti Mon-tebellunu. V vagonu za štiri konje in 18 mož sem se slabo počutil. — Štirje možje — Lah — so igrali na mrtvi karte igre nistem poznal, še manj vojske. Lagal sem kot Zid in do Montebelluna sem bil "ki-bic". Igrali so visoko in se zame ni-šo prav menili. To me je rešilo! V Montebellunu sem čakal na "tradot-to", ki me je v gnječji črnotpilih vojakov vseh vrst do večera privle-klja v Treviso. S kolodvora se ni-sem hotel umikati, ker sem iskal samo prilike, da si pomagam na prvo sredstvo, ki vozi proti vzhodu. Toda službujoči častnik me je z vso ostalo soldatesko pognal na ulico! Pri vzhodu so me stisnili ob mla-dega alpina, ki me je za par kor-zarcev črnilne rešil najhujše pre-kušnje. Za njegovo polovico pečene ko-koši sva se pobratila in ob črni ka-vi obujalo spomine in na čase, ko nam ni bilo treba nositi "suknje be-le". Pri povratku na kolodvor sem ga izgubil, namenoma, ker ga ni-sem več potreboval. Naj mi opro-sti, bil je dober fant in gotovo ni nikdar sanjal, da bi bil lahko vje-l ujetnika, za katerega bi bil dobil večjo nagrado kot je bila sicer raz-pisana.

Ob 9.40 je prišla "tradotta" iz Vi-cenze, nabito polna. Splezal sem med kupi teles v kotiček; malo so godrnjali, potem pa pospali. Jaz koč-zajec — do jutra! V Pordenone smo se morali seliti. Skupina avstrijs-kih ujetnikov je morala imeti svoj kupč; jaz sem bi seveda najbolj o-gorčen. Potem je šlo zopet dalje, — v bratkem objemu Casarsa, Oderzo, saj sem videl vse postaje do Vidma, kjer smo obstali ob 6. zjutraj. Ko so nas pognali na plano, sem se moral na žalost sprizniti z no-vočija, da odhaja prva "tradotta" proti Trstu šele po 12 urah. Zatekel sem se v vojaško barako in gosto-val ves ljubi dan pri bifeju. Končno sem našel človeka, ki me je rešil strašnega molka. Mož se je vozil v Istro in je bil še zelo mlad vojak. Še preden se je zavedel, je bil moj. Lire in chianti sta storila svoje. Seveda ni vedel, da je dobil prijatelja z one strani nove meje. Navdušenje za novo domovino mu oproščam; meni je storil veliko us-lugo. Bolj nepreračunljivo je mar-širal moj Gjuka, ki je po "srečnem" naključju iskal v Vidmu prostora v istem vojaškem vlakcu, kjer sva se-de-la z istranom midva. Raubel si, Gjuka, da te nisem hotel poznati, dasi sva si bila tudi na zunaj ena-ka kot groša! Tudi ta vojaški vlak je končno odbrzel proti stari avstrijski meji. Že v Gorici so nas vrgli zopet na cesto. Tudi Gjuko! Bala sva še drug drugega in šele potome-je sva dognala, kako kruto in brez potrebe naju je preganjala usoda v Gorici. Bersaljeru in meni se je pridružil še tretji laški vojak, tako da bi bil lahko v tej družbi zatajil vse razen svoje slovenske matere. Moja spremljevalca pa sta bila le preveč zgovorna in sta hotela ve-deti stvari, s katerimi jima nisem mogel postreči. Spreminjal sem načr-to od koraka do koraka, konč-no pa sem se izmuznil z izgovorom, da moram biti še zvečer v Trstu... Izza lesenih stebrov, ki so takrat podpirali razstreljeno poslopje go-rskega južnega kolodvora, sem smuknil na brzovlak, ki je bil na-vadnim laškim — in še bolj pre-oblečenim — prostakom strogo ne-dostopen. Hišice slovenske so švigale mimo, bil sem že pripravljen na vse. Če bi bil vstopil kontrolor, bi bil izstop-il med vožnjo. Brez listin in brez živcev mi ni kazalo drugače. Kon-trole ni bilo in ob pol 24. smo za-pe-li v "Trieste centro". Na pe-re-nju sem se zopet prijel bersalje-ra — po premirju so bili ti menda najbolj pripravi za kakšno "ak-cijo" — in mimo karabinerjev in vojaških inštanec pri izhodu je šlo gladko. Stopila sva z novim prijateljem v pristan in sklenila, da greva spa-t — na račun poroške železnice. Mož je stavil za me idealen predlog, da bi prespala v II. razredu garniture, ki odhaja zjutraj proti Poreču. Re-čeno, storjeno! Zavaroval sem si hrbet in dnevnik in zadržal — drugilic na tej zadnji ekskurziji iz avstrijske vojaške suknje. Čast in priznanje onemu alpinu, ki me je prišel še pred odhodom vprašati, ali grem v Poreč ali pa je zadnji čas, da se spravim iz garniture. Par skromnih laži in kmalu sem bil zo-pet na cesti. Prijatelj nisem imel več. Stopil sem na tlak tržaških ulic in skoval nov načrt. Kolodvor je za bežne duše moka: zato sem jo mahnil peš proti Opčinam. Zakaj, kako, kod in kdaj, za to se nisem vprašal! Tik pod vrhom sem zadel na artiljerista iz Bar-lette, ki je nosil pokvarjeno kon-zervo na pregled. Fant je živel v miru z vsem svetom in tudi meni ni delal preglavic. Ponudil sem mu dobriz iz bogate torbe in zopet sem imel — "prijatelja". On mi je po-magal preko zapornice na glavni cesti, kjer sicer ni smela uiti niti miška. Ko sva bila sredi Opčin, sem mu stisnil roko in nikoli več se ni-sva videla na svetu. Brez njega bi ostal v rokah karabinerjev. Ker je šlo vse tako lepo, sem si kupil svežih sliv in stopal počasi proti koncu tr-ga. Vlaka ni kazalo čakati in ubral sem jo dalje po cesti proti Sezani. Predno sem stopil v vas, sem raz-trgal zadnje sledove italijanskih in avstrijskih listin — razen svojega dnevnika, ki sem ga zamotal na po-lovico pod vsako ovijajo. Pri prvi hiši me je sprejel laški poveljnik s prijazno besedo. Če nisem bil nikoli neprijazen, sem bi to prav meden. To mu je ugajalo, in bil sem že zo-pet pri bifeju. Ne štejte tega mi v zlo, bili so rešni časi, brez šale! Ko sem si privezal žejno in razburka-no dušo, sem stopil na postajo, ker mi je bilo korakanja po cesti do-

volj. Najprej sem poiskal prijate-lja zrez katerih na tej poti nisem mogel "pošteno" naprej. Zadnji moj prijatelj na tej turneji je bil naj-bolj skromen. Sedel je na tleh na peronu in grizel skorjo sira. Ker je bil razen službujočega orožnika in tam zopolešnih železničarjev edi-ni človek na postaji, sem pridobil njegove simpatije s tem, da sem si tudi sam privoščil skoro sira. Tako sva postala prijatelja, karabiner-ja pa ni videl nič novega. K sreči ta igra ni trajala dolgo! Zopet me je rešil "tradotta", naj-bolj nabita, kar sem jih kdaj vid-el... Zmagovalci so se vozili v svo-je osvobojene kraje! Ker ni bilo mnogo prostora na razpolago, sen-se vsedel prvemu simpatičnemu ka-rabinerju na kolena in v tej pozi poslušal, kako in kaj smo prav za prav "osvobodili". Najbolj me je presenetil v Postojni, kjer je hotel absolutno dokazati, da je "tutto ita-liano". No, tudi on je bil dobra du-ša, če pomislim, da me je na kole-nih nosil proti domu, od Sezane do Logatca. V Logatcu je bilo konec moje tr-njeve poti po takratnih italijan-skih železnicah. Pri vzhodu mi je dal zadnje italijansko lekcijo arti-lerijskih narednik, ki ni mogel br-zdati svoje radovednosti in je hotel na vsak način vedeti, odkod sem prišel in kam sem prav zaprav na-menjen. Moja fantazija je takrat dosegla že nevtrjetno drznost in ta-ko ni trajalo niti par minut, ko sem zadihal svobodni zrak državne ce-ste iz Logatca v Ljubljano. Živci pa so zahtevali — odmor! Stopil sem v gostilno Jerman — ne vem, ali danes še obstoja — in naročil iz-datno kupico. Bil sem tik pred cil-jem! Pod peč je zletela vsa moja italijanska uniforma in dobri loga-ški tržani so me preoblekli v civil-ista. Slavnili smo svidenje kot do-ma in še danes sem jim hvaležen za gostoljubnost, ki so mi jo ponu-dili v tistih žalostnih časih. Dva dni pozneje sem stopil v vrsto mož, ki niso pozabili najke Jugoslavije in prestopili pri Zapadni nad Vrh-niko njene meje. Tudi moj Gjuka, ki ni hotel z me-noj, je skoro istočasno stopil na svo-bodna tla. Ko sva se prvič sestala po tem "izletu", sva lokalno kot o-troka. Če bi naju našla prava ita-lijanska vojska, najbrž ne bi bila nikdar več padla v naročje svojih dragih. To svidenje pa je bilo tako, da ga ne bom pozabil svoj živ dan! Moji številni "prijatelji" v Italiji so mi vzeli ta čin za zlo; toda bili so tudi drugi, ki so se me spomnili z odkritosrčnim priznanjem, da jih je moja vest iz domovine zelo raz-veselila. Le ti maloštevilni so men-da edini razumeli domotožje, ki me je pognalo v nevarnosti, preko ka-terih sem moral poiskati svojo belo Ljubljano. Lav. Struna.

Kretanje Parnikov Shipping News

31. januarja: Stuttgart, Boulogne sur Mer, Bremen Bremen, Cherbourg, Bremen Olympic, Cherbourg Roma, Napoli, Genova 1. februarja: St. Louis, Cherbourg Hamburg President Roosevelt, Cherbourg, Bre-men Minnetonka, Boulogne sur Mer 6. februarja: Dresden, Boulogne sur Mer, Bremen 7. februarja: Ile de France, Havre 8. februarja: Aquitania, Cherbourg, Hamburg Milwaukee, Cherbourg, Hamburg Conte Grande, Napoli, Genova 12. februarja: America, Cherbourg, Bremen 13. februarja: Muenchen, Cherbourg, Bremen 14. februarja: Saturnia, Trst 15. februarja: Republic, Cherbourg, Bremen Minnewaska, Cherbourg 19. februarja: President Harding, Cherbourg, Bre-men 20. februarja: Stuttgart, Boulogne sur Mer, Bremen 21. februarja: Paris, Havre Majestic, Cherbourg Bremen, Cherbourg, Bremen Westernland, Cherbourg, Hamburg Agostino, Napoli, Genova 22. februarja: Cleveland, Cherbourg, Hamburg 26. februarja: George Washington, Cherbourg, Ham-burg 27. februarja: Berlin, Cherbourg, Bremen MICHIGAN Calumet, M. F. Kobe Detroit, J. Barich, Ant. Janezic. MINNESOTA Chisholm, Frank Gouze, A. Pa-nian, Frank Pucelj. Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula. Eveleth, Louis Gouze. Gilbert, Louis Vessel. Hibbing, John Povse Virginia, Fra-k Hrvatic. Sheboygan, John Zorman. West Allis, Frank Skok. MISSOURI St. Louis, A. Nabrgoj. MONTANA Klein, John R. Rom. Roundup, M. M. Paulian Washoe, L. Champa. NEBRASKA Omaha, P. Broderick. NEW YORK Gowanda, Karl Sternisha. Little Falls, Frank Masle. OHIO Barberton, John Balant, Joe Hiti. Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Louis Rudman, Anton Simcich, Math. Slapnik. Euclid, F. Bajt. Girard, Anton Nagode. Lorain, Louis Balant in J. Kunše Niles, Frank Kogovšek. Warren, Mrs. F. Rachar Youngstown, Anton Kikelj. OREGON Oregon City, J. Koblar. PENNSYLVANIA: Ambridge, Frank Jakše. Bessemer, Louis Hribar. Braddock, J. A. Germ. Broughton, Anton Ipavec. Claridge, A. Jerin. Conemaugh, J. Brezovec, V. Ro-vanšek. Crafton, Fr. Machek. Export, G. Frevič, Louis Jupan-čič, A. Skerlj. Farrell, Jerry Okorn. Forest City, Math. Kamin. Greensburg, Frank Novak. Homer City in okolico, Frank Fe-renchack Irwin, Mike Paushek. Johnstown, John Polanc, Martin Koroshez. Krays, Ant. Tauzej. Luzerne, Frank Balloch. Manor, Fr. Demshar. Meadow Lands, J. Koprivšek. Midway, John Žust. Moon Run, Fr. Podmilšek. Pittsburgh, Z. Jakšica, Vinc. Arb in U. Jakobich, J. Pogačar. Presto, F. B. Demshar. Reading, J. Pezdirc. Steelton, A. Hrci. Unity Sta. in okolico, J. Skerlj, Fr. Schifrer. West Newton, Joseph Jovan Willock, J. Petersil. UTAH Helper, Fr. Krebs. WEST VIRGINIA: Williams River, Anton Svet. WISCONSIN Milwaukee, Joseph Fratnik in Jos. Koren. Racine in okolico, Frank Jelenc. WYOMING Rock Springs, Louis Taucher. Diamondville, F. Lambert. Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel. Zastopnike rojakom toplo priporočamo. Naročnina za "Glas Naroda": Za eno leto \$6.; za pol leta \$3.; za štiri mesece \$2.; za četr leta \$15.00. New York City je \$7. celo leto Naročnina za Evropo je \$7. za ce-lo leto

6 DNI PREKO OCEANA. Najkrajša in najbolj udobna pot za potovanje na ogromnih garnikih. PARIS 24. jan.; 21. februarja (5 P. M.) (1 P. M.) ILE DE FRANCE 7. febr.; 7. mar. (1 P. M.) (1 P. M.) Najkrajša pot po svetovni Vzhodu je v posebni kabini z vsami modernimi udobnostmi — Plaša in slavna francoska kuhinja. Izredno nizke cene. Vprašajte katerikoli pooblaščenega agenta ali FRENCH LINE 19 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

Kako se potu-je v stari kraj in nazaj v Ameriko. Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je po-učen o potnih listih, prtljaji in drugih stvareh. Valed naše dolgo-letne izkušnje Vam mi samozmo-datni najboljše pojasnila in pripo-ročamo vedno in provrstne brzopar-nike. Tudi nedržavljanl zamorje po-tovati v stari kraj za obisk, toda preskrbeti si morajo dovoljenje za po-vrnitev (Return Permit) iz Wash-ingtona, ki je veljaven za eno leto. Brez permita je sedaj nemogoče priti nazaj tudi v teku 6. mesecev in hči se ne pošiljajo več v stari kraj, ampak ga mora vsak prosilec osebno dvigniti pred odpotovanjem v stari kraj. Prošnja za permit se mora vložiti najmanjše eden mesec pred nameravanim odpotovanjem in on, ki potuje preko New Yorka, je najbolje, da v prošnji označije, naj se jim pošlje na Barge Office, New York, N. Y. KAKO DOBITI SVOJICE IZ STAREGA KRAJA Glasom nove ameriške priseljen-ške postave, ki je stopila v veljavo z prvim julijem, snaja jugoslovan-ska kvota 845 priseljenecv letno, a kvotni rizeji se izdajajo samo onim prosilecem, ki imajo prednost v kvoti in ti so: Starši ameriških držiav-ljanov, možje ameriških državljan-ki, ki so se po 1. jur.iju 1926. leta poročili, žene in neporočeni otroci ispod 18. leta poljedelcev. Ti so opravičeni do prve polovice kvote. Do druge polovice pa se opravičeni žene in neporočeni otroci ispod 21. leta onih nedržavljanov, ki so bili po-stavno pripuščeni v to dežel' za stal-no bivanje. Za vsa pojasnila se obračajte na posmano in sanesiljivo SAKSER STATE BANK 83 CORTLAND STREET NEW YORK

POZOR, ROJAKI Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj Vam je naročnina posla. Ne čaka-jte toraj, da se Vas opominja, temveč obnovite naročnino ad direktno, ali pa pri enem sled-e-čih naših zastopnikov. CALIFORNIA Fontana, A. Hochevar San Francisco, Jacob Lauthin COLORADO Denver, J. Schutte Pueblo, Peter Cullig, John Germ, Frank Janesh, A. Saftič. Salida, Louis Costello. Walsenburg, M. J. Bayuk INDIANA Indianapolis, Lovis Banich ILLINOIS Aurora, J. Verbich Chicago, Joseph Blish, J. Bevtič, Mrs. F. Laurich, Andrew Spillar. Cicero, J. Fabian. Joliet, A. Anzelc, Mary Bambich, J. Zalezel, Joseph Hrovat. La Salle, J. Spelich. Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Anton Kobal Springfield, Matija Barborich. Summit, J. Horvath. Waukegan, Frank Petkovšek in Jože Zelenc. KANSAS Girard, Agnes Močnik. Kansas City, Frank Žagar. MARYLAND Steyer, J. Černe. Kitzmiller, Fr. Vodopivec.

BLAZNIKOVIH PRATIK — nimamo več v zalogi. Za-to jih ne naročajte. Knjigarna Glas Naroda.